

Arkkipiispa Paavali 70-vuotias

□ Karjalan ja koko Suomen arkkipiispa Paavali täyttää elokuun 28. päivänä 70 vuotta Kuopiossa. Hän on toisen kansankirkkomme, Suomen ortodoksisen kirkkokunnan päämies, ensimmäinen karjalainen tuolla korkealla paikalla.

□ Arkkipiispa Paavali (maallikkonimeltään Yrjö Olmari, ent. Gusew) syntyi 28.8.1914 Pietarissa. Isän puolelta suku on lähtöisin Aunuksen-Karjalasta Säämäjärveltä, Suojärven korkeudelta. Viipurin klassillisen lyseon ja Sortavalan pappiseminaarin jälkeen Paavali meni Valamon luostariin, missä vihittiin munkiksi 1937 ja pappismunkiksi vuotta myöhemmin.

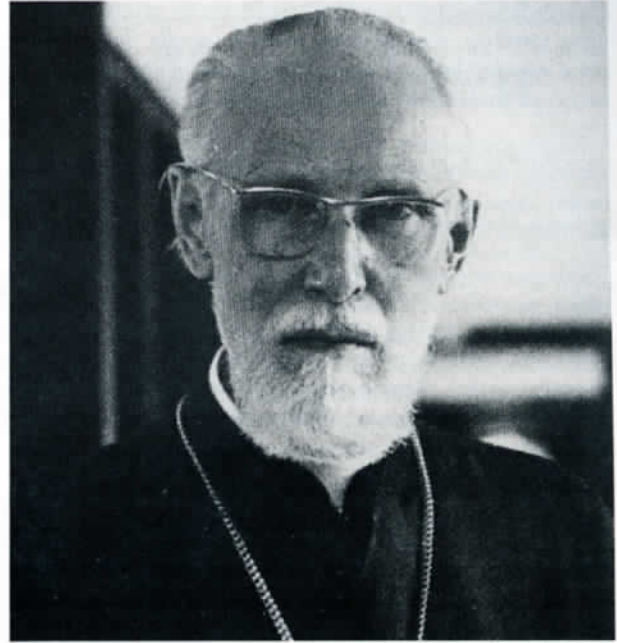
Talvisodan aikana hän toimi aluksi sotilaspappina Valamon ja Mantsin lohkoilla ja poistui luostariisaarelta viimeisten lähtijöiden joukossa 18.3.1940. Sodan päättyessä Paavali toimi siirtoväen sielunhoitajana ensin Joensuussa, sitten suojärveläisten siirto seurakunnassa Kauhavalla. 1941 hän sai arkkipiispa Hermanilta määräyksen Petsamon luostarin igumeniksi, mutta sota tuli väliin.

Jatkosodan sytyttyä Paavali määrättiin sotilaspastoriksi Aunuksen-Karjalaan, mistä hänet kuitenkin kastekiistojen vuoksi karkoitettiin. Tämän jälkeen hän oli sotavankien sielunhoitajana, vuoden opettajana Jämsässä itäkarjalaisten opettajaleirillä sekä armeijakunnan sotilaspastorina jälleen Aunuksessa.

Rauhan palattua Paavali toimi kanttorina Joensuussa ja Kuopiossa sekä ortodoksisen julkaisuneuvoston ja Aamun Koiton päätoimittajana, kunnes hänestä tuli apulaispiispa 1955. Kirkkokunnan arkkipiispaksi hänet valittiin 1960.

□ Arkkipiispa Paavalin työsarja ortodoksisen kirkon palvelijana on ollut laaja. Hän kuuluu Ortodoksisen Veljestön perustajajäseniin, Pyhän Sergein ja Hermanin veljeskunnan puheenjohtaja ja kunniapuheenjohtaja, on ollut mukana ONL:n toiminnassa alusta lähtien, johtanut ja perustanut useita kuoroja sekä perehtynyt syvästi ortodoksisen kirkkomusiikkiin.

□ Ansoistaan arkkipiispa Paavali on kutsuttu Leningradin hengellisen akatemian kunniajäseneksi ja vihitty Helsingin yliopiston teologisen tiedekunnan tohtoriksi h.c. Pappisse-

minaarin 60-vuotisjuhlassa hänelle myönnettiin New Yorkin Pyhän Vladimirin seminaarin kunniatohtorin arvo.

□ Arkkipiispa Paavali on hienolla käytöksellään ja tyyneellä, melkein eleettömällä olemuksellaan saavuttanut kirkkokuntansa ristirahvaan jakamattoman kunnioituksen ja arvonannon ja samalla luonut hyvät suhteet muihin kristillisiin piireihin. Hänet tunnetaan hauraasta olemuksestaan huolimatta lujana ja voimakastahtoisena esipaimenena, joka ei kaihda selviä kannanottoja kirkon ja kaitsettaviensa edun niin vaatiessa.

Ortodoksisen kirkon arvostus on parin viime vuosikymmenen kuluessa noussut uusiin ulottuvuuksiin: se on tiedotusvälineissä jopa suosituimpi kuin luterilainen kirkko. Tämä kehitys on paljolti juuri arkkipiispa Paavalin ansiota.

TAPAHTUI OMASSA PIIRISSÄ

Heikki Aleksinpojan urakka

Seuramme varapuheenjohtaja, ekonomi Heikki Aleksinpoika L a h e l m a toimii Dipoli Oy:n markkinointijohtajana. Kun Avaruus 2000 näyttely heinäkuun 6. päivänä virallisesti ja juhlarin menoin oli avattu, Heikki saattoi huokaista syvään sekä helpotuksesta että tyytyväisyydestä.

Hän on nimittäin mies mahtavan avaruusnäyttelyn takana. Kolme vuotta sitten syntynyt ajatus vaati toteutuakseen valtavan määrän työtä, neuvotteluja, anomuksia, kirjelmia,

sähköitä, matkustamista, palaverin toisensa jälkeen kunnes kaikki alkoi olla selvää. Pisteinä i:n päälle oli lopullinen luopa korkeimman neuvoston puhemiehistöltä.

Ps. Perinteitä ja taustaa Heikillä on riittävästi; isä Aleks oli Karjalan Sivistysseuran puheenjohtaja, järjestyksessä kolmas ja isoisä Yrjö Lahelma oli vienankarjalainen kauppias Vuokkiniemeltä.

■ **KARJALAN HEIMON** toimitus saa aika ajoin hyvinkin hauskaa postia lukijoiltaan. Oheisena julkaisemme Ruotsis-

ta eräältä karjalaismummolta tulleen tilauskirjeen. Se kuuluu näin:

Malmö den 7/5 -84. Hej Karjalan Heimo työntekijä lähti miula daj. Panen denkan tähän kuoreen mosset se tuloi perille. Kirjottakkuo enemmän Karjalasta ja Vienan Karjalasta hos mitäki. Hyvää jatkoa heimolaisille kaikille. Hauskaa kesää ja hyvää vointia. Tervehyisie koko Karjalalle karjuu Sanni.

PS. Postia lukijoilta saisi tulla enemmänkin, mielipiteitä, vihjeitä, kirjoituksia ja kuvia. Toimittaja.

Matti Mikonpojan terveiset

Toimitusjohtaja Matti H a r r e l a (Enso Iberia S.A) on karjalainen kauppias kolmannessa polvessa. Hänen isänsä Mikko, Karjalan Sivistysseuran johtokunnan jäsen, oli Neuvostoliiton kauppias uranuurtaja, isoisa puolestaan oli aunukselainen liikemies, myös Salmassa ja Sortavalassa toiminut Kultahammas-Haidukainen.

Matti itse toimii tätä nykyä Espanjassa Enso Gutzeitin myyntikonttorin johtajana, myy paperia ja kartonkia.

Hänen terveisensä suomalaisille viejille kuuluvat näin: kaupassuhteiden luominen ulkomailla kestää paljon kauemmin kuin luullaan. Lyhyeksi aikaa ei vieraille maille kannata agenttia lähettää. Minimiaika on 2—3 vuotta, sanoo heinäkuun koti-Suomessa lomaillut Matti Harrela.

MERKKIPÄIVIÄ

70 vuotta täytti kaupunkineuvos Erkki T u u l i 25.7. Helsingissä. Hän on syntynyt Koivistolla, suorittanut ylemmän oikeustutkinnon 1940 ja valmistunut varatuomariksi 1944. Ura alkoi nimismiehenä sekä hallitussihteerinä eri ministeriöissä. 1949—1963 hän toimi Kouvolan kaupunginjohtajana 1963—1978 patentti- ja rekisterihallituksen pääjohtajana. Kansanedustajana Tuuli oli 1954—1966.

Erkki Tuuli on Inkeriläisten sivistysäätiön puheenjohtaja v:sta 1965 ja Karjalan Liiton varapuheenjohtaja v:sta 1963. Koivistolaisuus ja karjalaisuus ovat hänelle läheisiä asioita, samoin inkeriläisten siirto Suomeen 1941—44; tästä aiheesta hänellä on valmisteilla kirja.

75 vuotta täytti Paula H o m e Kuopiossa 28.5. Hän syntyi Suojärven Leppäniemessä ja kuului kahteen suojärveläiseen hyvälistösukuun ollen isän puolelta Matti Homeen tytär ja äiti oli Kuikkaniemen Trafimoffeja, kanteleensoittaja Vanja Tallaksen sisar.

Paula kävi kansakoulun Leppäniemessä ja tämän jälkeen neljäntenä suojärveläisenä kaupakoulun Sortavalassa. Kauppa-alasta muodostuikin Paulan elämänura, sillä 1932 hän otti hoitaakseen Aamun Koiton konttorin ja PSHV:n ensimmäisen kirjakaupan. Kun näiden tehtävien lisäksi hoiti 30 vuotta ONL:n taloutta, niin ei ole ihme jos tukka harmaini.

Paulalla on riittänyt voimia muidenkin auttamiseen. Hän on koko elämänsä ajan avustanut erilaisia juhlia ohjelmannumeroillaan, osallistunut pitäjänsä historiankirjoitukseen ja suunnitellut heidän juhliinsa ohjelmaa. Kirkkokuoron hän kuului koko ikänsä. Paulan kauppa oli ortodoksien päämaja. Sinne mentiin kertomaan ilot ja saamaan lohtua.

Paljon onnea ahkeralle uurastajalle, joka aina on tahtonut hyvää kanssaihmisille. KP.

60 vuotta täytti Heikki H y v ö n e n , Salmin Feudora 2.8. Helsingissä. Ammatiltaan Heikki on metallimies, karkaisija. Lehtemme piirissä hänet tunnetaan tuohivirtuosina, lahjakkaana tuohella soittajana. Isän, Pekka Hyvösen suku on kotoisin Impilahdelta, äidin Tohmajärveltä. Isä oli liikkuva. Heikki syntyi Joroisissa.

Vanhempien avioeron takia Heikki jo lapsi-ikästä joutui Salmin Manssilan lastenkotiin. Tältä ajalta ovat hänen koulu- ja paimenessaolon muistonsa — Rajaselästä, Pikku Jukakoskelta ja muualta. Ankara nuoruus terästi miehenalun.

Talvisodan sytyttyä hän oli 15-vuotias. Monen salmilaisen pojan tavoin Heikki pyrki vapaaehtoisena puolustamaan kotiseutua. Talvi- ja jatkosodan ajan hän joutui olemaan lähettitehtävissä. Tutuksi tulivat kotiseudun metsät kuin myös Äänisen ja Syvärin maisemat.

Sodan jälkeen seurasivat muutamat reissuvuodet. Vuodesta 1951 hän on asunut Helsingissä ja ollut työssä G.W. Sohlbergin metallitehtaalla.

Musikaalisuus Heikillä on veressä. Välillä hän oli ruveta klarinetistiksi, mutta kotoinen, itse tehty tuohisoitin voitti hänet. Lisätaitoa hän sai musiikkiopistosta.

Heikin esiintyminen on arvokasta, kansanomaisiin, karjalaisiin perinteisiin nojaavaa. Hän pukeutuu muinaiskarjalaisen miehen asuun, tuohikassali selässä, puukko vyöllä. Hänen soittimensa ei ole suuri. Ohuen tuohipalasan koko on vain 3 x 8 cm, mutta ääntä riittää suurenkin salin tarpeisiin. Hänen ohjelmansa on tarpeeksi laaja. Yksinkertaisista kansansävelmistä se ulottuu Sibeliuksen Finlandiaan. Kaikkien kummaksi hän voi saapua lavalle halko mukana ja valmistaa soittimensa yleisön nähden.

Heikki on auuliisti esiintynyt lukuisissa karjalaisissa tilaisuuksissa. Tieto hänen taidostaan havaittiin pian maamme radion ja television piirissä. Hänelle avautui myös tie ulkomaille aina Japania myöten.

Bombassa ja Seurasaaressa Heikki kuuluu vakinaiseen "kalustoon".

Karjalan Sivistysseuran tilaisuuksissa Heikki on esiintynyt useamman kerran, viimeksi seuran 75-vuotisjuhlassa.

Toivotamme monia armorikkaita vuosia.

BK.

60 vuotta täytti professori, fil. tri Veijo Aksel Saloheimo 6.8. Joensuussa. Hän on syntynyt Tohmajärvellä, tullut ylioppilaaksi Joensuun yhteiskoulusta 1942, suorittanut fil. kandidaatin tutkinnon Helsingin yliopistossa 1949, väitellyt tohtoriksi niinikään Helsingin yliopistossa ja saanut professorin arvonimen 1983.

Toimittuaan aluksi opettajana Oriveden, Pohjois-Karjalan ja Joutsenon opistoissa sekä Pielisjoen yhteiskoulussa Saloheimo siirtyi 1970 Karjalan tutkimuslaitoksen palvelukseen, aluksi tutkijasihteeriksi, sittemmin vanhemmaksi tutkijaksi. Samalla hän on vuodesta 1973 alkaen toiminut Suomen historian dosenttina Joensuun Korkeakoulussa, nykyisessä Joensuun yliopistossa.

Prof. Saloheimo on merkittävä Karjalan historian tutkija. Väitöskirjassaan 1971 hän käsitteli Pohjois-Karjalan asutusmuotoja 1600-luvulla ja tämä tutkimus on erityisen tärkeä mm. Tverin karjalaisasutuksen valaisijana.

Laaja asiantuntemus on johtanut prof. Saloheimon moniin luottamustoimiin: vuodesta 1976 Suomen kotiseutuliiton varapuheenjohtaja, vuodesta 1968 Pohjois-Karjalan maakuntaliiton kotiseutu- ja kulttuuritoimikunnan puheenjohtaja sekä 1980—83 Suomen Museoliiton puheenjohtaja. Tämän vuoden huhtikuussa hänet valittiin Pohjois-Karjalan Kirjapaino Oy:n hallituksen uudeksi puheenjohtajaksi.

50 vuotta täytti 21.7 kauppia Nikolai Ruusu Oulussa. Hän on syntynyt Inkerissä ja tuli 8-vuotiaana perheensä mukana Suomeen sodan aikana 1943.

Kauppa-ala veti häntä puoleensa jo nuorena ja pian kansakoulun jälkeen Nikolai Ruusu sai ensimmäisen vakituisen työpaikkansa osuusliike Kauppasammossa. Kokemuksen karttuessa mieli alkoi tehdä omaa liikettä ja haave toteutui 1966: Nikolai Ruusu muutti perheineen Ouluun, missä kaupanteko jatkuu edelleen.

93 vuotta täytti Olga Ylikoski o.s. Kainulainen 2.7. 84 Rautalammilla. Hän on kotoisin Suojärveltä.

90 vuotta täytti Olga Mølkänen o.s. Jyrkinen 3.7. Suonenjoella. Hän on kotoisin Impilahdelta.

86 vuotta täytti Paraskeva Leskinen o.s. Pankolainen 15.7. Tarvossa. Hän on kotoisin Salmista.

84 vuotta täytti Aleksanteri Karpoff 15.7. Ikaalissa. Hän on kotoisin Lumivaarasta.

83 vuotta täytti Johannes Luosola 8.7. Kiuruvedellä. Hän on kotoisin Suistamolta.

85 vuotta täytti Ulla Tarullina 25.7. Äbysssä Ruotsissa. Hän on otoisin Vienan Voijärveltä.

85 vuotta täytti Maiju Hirssoo o.s. Mauranen 6.7. Helsingissä. Hän on kotoisin Aunuksen Repolasta.

Tuonilmaisiiin ovat siirtyneet

Professori, säveltäjä Ahti Sonninen kuoli 28.7. Helsingissä. Hän oli syntynyt 11.7.1914 Kuopion maalauskunnassa. Professori Sonninen kävi Sibelius-akatemia vuosina 1939—46 ja toimi Sibelius-akatemia koulumusiikkiosaston lehtorina kahdenkymmenen vuoden ajan vuosina 1957—77. Itä-Helsingin musiikkiopiston rehtorina hän toimi vuodesta 1965 lähtien. Hän oli lisäksi mm. Suomen Laulajain ja Soittajain eli Sulasolin puheenjohtaja vuodesta 1973 lähtien. Professorin arvon hän sai vuonna 1974.

Sonninen tuli tunnetuksi säveltäjänä. Hänen laajasta sävellystyöstään mainittakoon musiikki balettiin Pessi ja Illusia vuosilta 1951—52, radio-ooppera Merenkuninkaan tytär vuodelta 1950, useita kuoroteoksia ja noin sata kuorolaulua. Hän sävelsi myös näyttämö-, tv- ja elokuvamusiikkia, mm. musiikin elokuvaan Tuntematon sotilas. Professori Sonninen osallistui lisäksi useiden laulu- ja musiikkietokirjojen tekoon.

Jatkosodan aikana Ahti Sonninen toimi Aunuksen radion musiikkipäällikkönä sekä kaupunginorkesterin ja mieskuoron johtajana Äänislinnassa.

Karjalainen kansanmusiikki oli prof. Sonnille läheistä ja inspiroivaa. Esitelmöidessään Karjalan Sivistysseuran 70-vuotisjuhlakokouksessa 10.10.1976 hän totesi: "Musiikki elää Karjalassa ja Karjala musiikissa. Maamme ja kan-

samme, sen musiikki ja kulttuuri — koko sen identiteetti — on suuressa velassa Karjalalle”.

Karjalan Liiton puheenjohtaja, pääjohtaja Urho K ä h ö n e n kuoli 3.8. Helsingissä. Hän oli syntynyt 6.7.1910 Terijoella Karjalan Kannaksella. Isä oli maanviljelijä ja perheessä 12 lasta.

Kähönen tuli ylioppilaaksi Terijoen yhteiskoulusta 1929, suoritti maatalous- ja metsätieteiden kandidaatin tutkinnon 1934 ja valmistui agronomiksi seuraavana vuonna. Asevelvollisuutensa hän suoritti PPP:ssä, kävi RUK:n ja ehti ennen sotien syttymistä toimia alansa neuvontatehtävissä mm. Savossa ja Keski-Suomessa.

Talvisotaan Kähönen osallistui Metsäpirtin-Taipaleen loholla aluksi joukkueenjohtajana ja sitten komppanianpäällikkönä, jatkosotaan Ilomantsin suunnalla JP 7:n mukana. Haavoittuaan syksyllä 1941 hän sai komennuksen maatalousupseeriksi, sitten 1942 Viipurin työvoimapiirin päälliköksi.

Rauhan palattua Kähönen aloitti pitkän ja mittavan työnä karjalaisten hyväksi. Keskeisen ja näkyvän osan tästä muodosti toiminta karjalaisten valtakunnallisen keskusjärjestön Karjalan Liiton palveluksessa, ensin asutukseen liittyvien kysymysten hoitajana, sitten toiminnanjohtajana ja vuodesta 1967 Emil Luukan jälkeen liiton puheenjohtajana.

Kansanedustajana Kähönen oli 1951—1966 ja maatalousministerinä 1958—1959, presidentin valitsijamiehenä kaksi kertaa, 1956 ja 1962. Asutushallituksen pääjohtaja hänestä tuli 1959 ja tästä virasta hän jäi eläkkeelle 1970. Sotilasarvoltaan Kähönen on majuri.

Pääjohtaja Urho Kähönen tuli laajoissa karjalaispiireissä tunnetuksi isällisenä ”heimopäällikkönä”, joka pani tehtävänsä koko tarmonsaa.

Karjalan Liiton suurjuhlilla 1980 Urho Kähönen lausui juhlapuheessaan mm. seuraavaa:

”Pessimistien ennustelut karjalaisuuden katoamisesta ovat joutuneet häpeään. Heimomme hengen mahti ei ole hävinnyt maan rakoon. Karjalan kasvumullasta väkivaltaisesti reväisty heimopuu on juurtunut uudestaan isänmaamme karuun kamaraan. Se levittää tänään latvuksensa laajemmalle kuin koskaan ennen. Sen hedelminä karjalaisten antama panos kansamme kulttuurin hyväksi on tunnettu ja tunnustettu.”

Kouluneuvos Eino I s o h a n n i , harras Karjalan ystävä, Aunuksen vävy, kuoli Kokkolassa 16.5.84. Hän oli syntynyt Kannuksessa 15.9.1914.

Hän valmistui kansakoulunopettajaksi v. 1939, opiskeli lisäksi sosiologiaa, teki opintomatkoja Englantiin, Yhdysvaltoihin ja Kanadaan.

Eino Isohanni toimi 12 vuotta Keski-Pohjanmaan maakuntaliiton toiminnanjohtajana, Kokkolan kansakoulujen tarkastajana 1961—1970 ja sen jälkeen Vaasan lääninhallituksen kouluosaston koulutoimentarkastajana eläkkeelle siirtymiseen saakka.

Varsinaisen virkauransa ohella Eino Isohanni otti osaa suurella antaumuksella kotimaakuntansa kulttuuri- ja valistusharrastuksiin, usein johtokunnan portaassa tai sihteerinä. Mainitsemme tästä vain hänen osallistumisensa K-P:n lääninkomitean, Suomen Kulttuurirahaston Pohjanmaan rahaston hoitokunnan, K-P:n korkeakoulu yhdistyksen, Kokkolan maakuntateatterin ja Kaustisen kansanmusiikkiyhdistyksen valtuuskunnan toimintaan.

Hänellä oli myös kirjallisia taipumuksia. Hänen kynästään ovat lähteneet seuraavat kirjat: Kotiaukealta, Syksystä kevääseen, Kannuksen kansakoulun vaiheista, Maakuntakuoro — matkakuoro ja Korpelan voima.

Suremaan jäivät lähinnä aviopuoliso, opettaja Maria Isohanni o.s. Aromaa, seuramme jäsen, joka on kotoisin Kontupohjan pitäjän Niinisaaren kylästä sekä veljet perheineen.

Konttoripäällikkö Juho V e s a kuoli 1.7.84 Helsingissä. Hän oli syntynyt 1.1.1903 Inkerissä, Vuoleen seurakunnan Karumaan kylässä maanviljelijän poikana. Hän sai monipuolisen koulusivistyksen ja kielitaidon kotiseudullaan ja täydensi sitä heimopakolaisena Kotkan kauppaopistossa. 1928 hän tuli Sewing Machine Co:n Sortavalan konttoriin, 1929 siirtyi Helsingin keskuskonttoriin revisoriksi. V. 1949 lähtien hän toimi pääkonttorin konttoripäällikkönä eläkeikänsä saakka.

Jussin venäjänkielen taitoa tarvittiin mm. vuoden 1944 välirauhan neuvotteluissa. Heimotyössä hän oli koko elämänsä ajan. Seurallemme hän on lähettänyt arvokkaita valokuvia 1920-luvun Kyminlinnan pakolaisleiriltä. Viime vuosina hän johti inkeriläisten Helsingissä toimivaa ”Inkerin ukot” kerhoa.

Taidemaalari Yrjö Rafael S o m e r n i e m i (ent. Schöring) kuoli 12.7. Helsingissä. Hän oli syntynyt Viipurissa 9.7.1903. Ensi kerran hänen teoksiaan oli näytteillä Viipurissa 1928. Sittemmin hän piti näyttelyitä mm. Lappeenrannassa, Kajaanissa ja Helsingissä. Somerniemen teoksia on monissa taidemuseoissa.

Somerniemi toimi kuvaamataidon ja veiston opettajana ja v:sta 1947 ylitarkastajana kouluhallituksessa, oli jäsenenä monissa komiteoissa ja suunnitteli Koulun tekstaus I—II ja muita kirjoitusmallistoja.

Varatuomari Johannes J y r ä l ä kuoli 2.7. Helsingissä. Hän oli syntynyt 27.5.1910 Salmassa. Nuoruusvuosinaan hän palveli VR:llä virkamiehenä. Ryhdyttyään jatkamaan opintojaan suoritti ylioppilastutkinnon 1944 ja ylemmän oikeustutkinnon Helsingin yliopistossa 1951. Varatuomarin arvon hän sai 1951.

Jyrälä toimi v:sta 1951 lainopillisena avustajana Helsingin kaupungin asutuslautakunnassa ja v:sta 1958 rakennustarkastustoimiston palveluksessa.

Vappu (Varvara) K y l l ö n e n , o.s. N y k ä n e n kuoli 23.7 Kajaanissa. Hän oli syntynyt 29.11.1904 Vienan-Karjalan Akonlahdessa. Ruumiinsiunaus toimitettiin 4.8 Kajaanin ortodoksisessa kirkossa.

Tehtaanedustaja, kapteeni evp. Einari S a i k k o n e n kuoli 24.7 Kankaanpäässä. Hän oli syntynyt 9.1.1911 Sortavalassa.

Saikkonen kävi kauppakoulun Sortavalassa ja toimi sen jälkeen vuosia liikealalla ennen siirtymistään sotilasuralle 1933. Sotien aikana hän palveli sotilasvirkamiehenä ja huoltouseerina Itä-Karjalassa, Länsi-Syväriellä ja Pisin-Pitkärannan linjalla, ja otti osaa myös Lapin sotaan. Sotien jälkeen hän jäi aktiivipalvelukseen tykistöjoukkoihin Ouluun, siirtyi Niinisaloon 1948 ja toimi siellä mm. esikuntapatterin päällikkönä. Tästä tehtävästä hän jäi eläkkeelle 1953. Tämän jälkeen Saikkonen oli vielä tehtaanedustajana (Reima Pukine Oy) vuoteen 1976.

Einari Saikkonen vaali monin tavoin entisen kotiseutunsa ja Karjalan perinteitä. Hän toimi mm. Kankaanpään Karjalaseuran puheenjohtajana kymmenen vuotta. Harrastuksiin kuuluivat myös musiikki ja urheilu. 1937 Saikkonen oli Sortavalan Palloilijoiden edustusjoukkueessa voittamassa Itä-Suomen lohkon jalkapallomestaruutta.

Anastasia H a n h i k a r i o.s. T e r e n t j e f f kuoli 19.7 Lahdessa. Hän oli syntynyt 15.4.1900 Vienan-Karjalassa, Uhtualla.

Veteraanien kyykkäolympialaiset.

Mitalit Amerikasta on tilattu ja maksavat mk 235.- kappale. Kilpailut järjestetään syksyllä ja niihin eivät pääse kuin yli 50 vuotiaat, sillä he ovat liian vanhat seuraavien olympialaisten aikana. Tarkemmin Karjala lehdessä myöhemmin, kun säännöt, tasoitukset ja kilpailu aika selviävät.

• Nuorten kyykäniskijäin joukossa hyviä tuloksia saavuttanut, suojärveläisiä värejä puolustava Valeri K o n o n e n on Suomen Kansallisoopperan balettikoulun kevät-näytteissä saanut hyvät maininnat. Jos onni on myötä hän saa valkolakin ensi vuonna.

Pohjoista eksotiikkaa vähän karjalaistakin

Jäätyneet kuvat. Valokuvia Suomesta, Norjasta, Tanskasta ja Islannista. 5.6.—1.7.84

Helsingin taidekesän avasi kiintoisa valokuvanäyttely Jäätyneet kuvat. Yhdysvalloissa kaksi vuotta sitten toimeksi saatu Pohjoismaat tänään -tapahtuma käsitti mm. laajan Valokuvia Pohjoismaista -osaston. Walker Art Center taidemuseon johtaja Martin Freedman kokosi valtavan aineiston pohjoismaisista kuva-arkistoista, museoista ja yksityiskokoelmista, seuloi siitä 468 kuvan näyttely.

Nimensä Jäätyneet kuvat näyttely on saanut pohjoismaisten artistien retkikuntien (Knudsen, Amundsen, André) mukaan.

Jäätyneet kuvat näyttelyn voisi kiteyttää näin: ainutlaatuisen panoraama Pohjoismaiden ja niiden asukkaiden arkea ja juhlaa. On kuvia eskimoista ja heidän grönlantilaisesta elämänmuodostaan, kuvia Norjan vuonoilta ja Huippuvuorilta, on suuresta unelmasta kertovia traagisia kuvia, jotka on kehitetty Andrén retkikunnan tuhoutumispaikalta 33 vuotta myöhemmin löydettyistä filmeistä.

▪ Karjalaisuutta näyttelyssä on amerikkalaiselle yleisölle tarjottu Museovirastosta saaduissa erilaisissa karjalaisissa ja viennankarjalaisissa työ-ihmis- ja luonnonkuviissa. I.K. Inhan Äidin valitus häissä, kuva lumessa piehtaromisesta saunan jälkeen ja ilmeikäs kuva runonlaulaja Miihkali Perttusesta ovat mahtavaa karjalaista eksotiikkaa. ZT

TOIVO SEPPÄLÄ
**Kasvua
ikä kaikki**

**Toivo Seppälä
KASVUA
IKÄ KAIKKI**

Mietteitä vuosien karttues-
sa. Elämänkokemusten
kypsyttämää tekstiä, mo-
nenlaisten meitä ympäröi-
vien asioiden tarkastelua.
Toivo Seppälä haluaa
osoittaa, että henkinen
kasvu jatkuu vanhuuteen
saakka ja että kristitty ei
tule koskaan täysin val-
miiksi. Ovh. 47,-.

**Kysy kirjakaupasta!
KIRJANELIÖ**